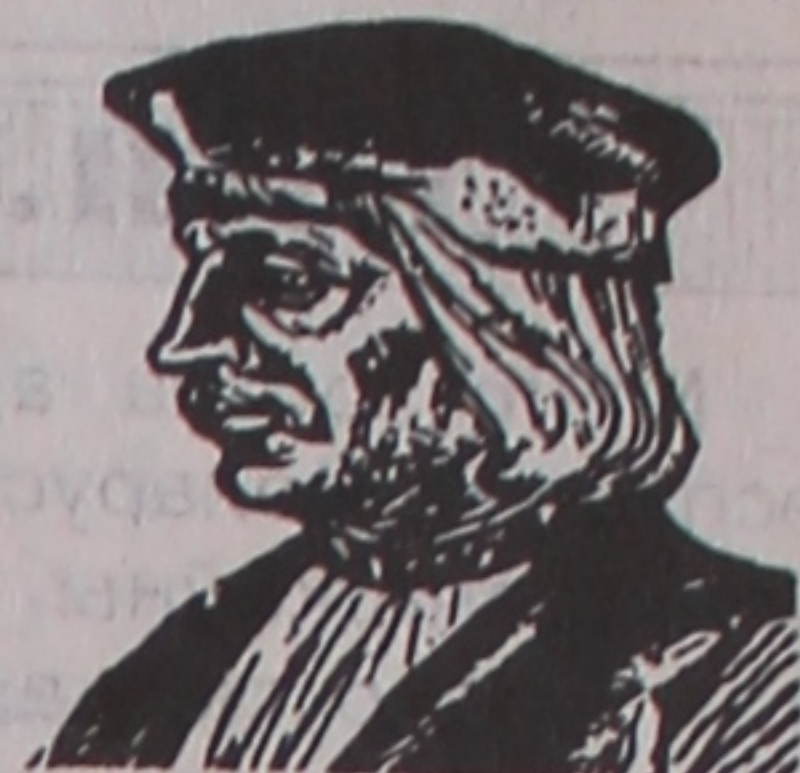

ГОМЕЛЬСКИ УНИВЕРСИТЕТ

№ 15 (935)

АЎТОРАК, 4 лістапада 1997 г.

Газета заснавана
ў верасні 1969 года

Выходзіць два разы
ў месяц

Цана дагаворная

НА САВЕЦЕ УНІВЕРСІТЭТА

30 кастрычніка адбылося чарговае пасяджэнне Савета універсітэта. Па інфармацыі загадчыцы вучэбнага аддзела Н.І.Папковай абмеркаваны вынікі летняй залікова-экзаменацыйнай сесіі. У цэлым яны станоўчыя. Аднак на некаторых факультэтах і, у прыватнасці, на філалагічным і матэматычным не ўкваліліся ў тэрміны па ліквідацыі

акадэмічнай запазычанасці. Па інфармацыі загадчыцы кафедры псіхалогіі і падрыхтоўкі да паступлення ў ВНУ дацэнта А.А.Лытка разгледжаны прапановы па арганізацыі ва універсітэце сацыяльна-педагагічнай і псіхалагічнай службы і прынята адпаведнае рашэнне.

На вакантныя пасады абраны загадчыкамі кафедр: фізічнага выхавання і спор-

ту -- дацэнт В.А.Каляда, псіхалогіі і падрыхтоўкі да паступлення ў ВНУ -- дацэнт А.А.Лытка, алгебры і геаметрыі -- прафесар А.М.Скіба. Кандыдат фізіка-матэматычных навук з кафедры тэарэтычнай фізікі Я.А.Дэй рэкамендаваны БелВАКу на прысваенне вучонага звання дацэнта.

На Савете абмеркаваны таксама некаторыя іншыя пытанні універсітэцкага жыцця.

ВЫСТУПІЎ НА КАНГРЭСЕ Ў КАНАДЗЕ

Імя дацэнта кафедры геаграфіі нашага універсітэта Генадзя Мікалаевіча Каропы добра вядома ў асяроддзі тых, хто пастаянна цікавіцца праблемамі экалогіі, дамагаецца іх неадкладнага вырашэння. І ўсё ж для вучонага аказалася некалькі нечаканым запрашэнне на Міжнародны кангрэс NICAN (што азначае "будучыня").

Гэты кангрэс праходзіў пад эгідай Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і фінансаваўся ўрадам Канады. У Манрэаль з'ехалася 2 тысячы прадстаўнікоў з 80 краін свету. Нашага вучонага некалькі здзівіла тое, што на гэтым форуме ад усяго былога Савета Саюза ён быў адзіным.

На пленарных і секцыйных пасяджэннях, якія працягваліся некалькі дзён, спецыялісты з розных кантынентаў выказалі свае навукова абгрунтаваныя думкі, як дасягнуць устойлівага развіцця чалавечтва на аснове тэрытарыяльных падыходаў да сучасных экалагічных праблем.

Даклад Г.М.Каропы на кангрэсе быў зачытаны ім на англійскай мове і асвятляў пытанне псіхалогіі экалагічнай адукацыі.

(Наш кар.)

НА ПРАБЛЕМАХ ПСІХАЛОГІІ

Гомельскае аддзяленне Беларускай асацыяцыі псіхалогіі здароўя і наш універсітэт на базе ГДУ правялі III абласны семінар псіхолагаў, псіхатэрапеўтаў і псіхіятраў з парадкам дня "Праблемы псіхалогіі змененай свядомасці". Заслуханы і абмеркаваны даклады кандыдата педагагічных навук Г.Гатальскай, выпускніка

матэматычнага факультэта ГДУ А.Крыленкі, які прайшоў спецыялізацыю па псіхалогіі, псіхатэрапеўта 2-й клінічнай бальніцы П.Юдаша, доктара псіхдыспансера С.Кузьміча, дацэнта В.Капыткі.

На семінары за "Круглым сталом" адбылася зацікаўленая размова па абмяркоўваемай тэме.

У праграму семінара

ўвайшлі таксама псіхатэрапеўтычны перфанекс "Нічога", прадстаўленне мініяцю у пастаноўцы тэатра "ПІК", выстаўка карцін выпускніка фізічнага факультэта ГДУ В.Казлова, мастакоў Г.Тарскіх, С.Каўрыгі і фотаработ В.Смоўскага.

Б.ВАЛОДЗІН.

ДЛЯ СТУДЭНТАЎ І ВУЧНЯЎ

У свой час у Беларускі інстытут інжынераў чыгуначнага транспарту для выкладання нямецкай мовы прыязджаў з Германіі Крысціян Кольб. Яго радзіма на зямлі Ніжняй Саксоніі. Жыве ён у раёне Вальсрод. А калі знаходзіўся ў Гомелі, пазнаёміўся і з выкладчыкамі кафедры нямец-

кай мовы нашага універсітэта, з якімі не парывае сувязі і цяпер.

Пайшоўшы на пенсію, Крысціян Кольб пачаў займацца дабрачыннай дзейнасцю. Па яго ініцыятыве было сабрана каля сямі тысяч экзemplараў вучэбна-метадычнай і краінаведчай літаратуры, кніг па гісторыі, геаграфіі

і іншых дысцыплінах. Асаблівую каштоўнасць мае 20-томная энцыклапедыя вядомага выдаўца Брокгауза. Уся гэта нямецкая літаратура дастаўлена ў ГДУ. Яе хопіць не толькі для нашых студэнтаў, але і для некаторых школ Гомеля, дзе вывучаюць нямецкую мову.

АБ'ЯЎЛЕНЫ ГОДАМ А.С.ПУШКІНА

Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь А.Р.Лукашэнкі за N502 ад 7 кастрычніка 1997 г. у азнаменаванне 200-годдзя з дня нараджэння вялікага рускага паэта Аляксандра Сяргеевіча Пушкіна 1999 год аб'яўлены ў нашай краіне годам А.С.Пушкіна.

Устаноўлена па адной імяннай стыпендыі імя А.С.Пушкіна для выдатнікаў філалагічных факультэтаў дзевяці дзяржаўных універсітэтаў, у тым ліку і ГДУ імя Ф.Скарыны, а таксама Мазырскага дзяржаўнага педінстытута. Гэтыя стыпендыі будуць выплачва-

ца з 1 студзеня 1999 года. У гэтым жа годзе прадугледжана выдаць аднатомнік твораў А.С.Пушкіна ў перакладах беларускіх пісьменнікаў. Будзе праведзены комплекс іншых мерапрыемстваў, прысвечаных 200-годдзю нараджэння паэта.

ВІНШУЕМ!

Рэктарат, грамадскія арганізацыі універсітэта, дэканат, выкладчыкі, супрацоўнікі і студэнты гісторыка-юрыдычнага факультэта горада віншуюць асістэнта кафедры ўсеагульнай гісторыі КРОТАВА Андрэя Міхайлавіча з зацвярджэннем яго БелВАКом у вучонай ступені кандыдата гістарычных навук.

ДЫПЛОМЫ УРУЧЫЎ МІНІСТР

Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь, Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт, Беларускі каардынацыйны цэнтр навукова-даследчай работы студэнтаў, ЦК Беларускага патрыятычнага саюза моладзі і Еўраазіяцкая студэнцкая асацыяцыя правялі двухдзённую Міжнародную навукова-практычную канферэнцыю "Навуковыя, сацыяльныя і культурныя праблемы студэнцкай моладзі" і X рэспубліканскі навукова-метадычны семінар "Вопыт і праблемы

арганізацыі навукова-даследчай работы студэнтаў". На пленарным і секцыйных пасяджэннях было заслухана і абмеркавана каля 100 актуальных дакладаў і паведамленняў. На пасяджэннях секцыі з дакладамі ад нашага ўніверсітэта выступілі намеснік дэкана геалага-геаграфічнага факультэта Ю.П.Іваноў па тэме "Роля вучэбнай палявой геофізічнай практыкі ў навукова-даследчай работе студэнтаў" і намеснік дэка-

на фізічнага факультэта па выхавальнай работе Т.П.Жалонкіна па тэме "Асноўныя крытэрыі павышэння якасці ведаў студэнтаў у працэсе даследчай работы". Дацэнт В.У. Пугачова падзялілася попытам работы студэнцкага бюро праектавання на кафедрах "Эканамічная інфарматыка і АСК". Тэзісы іх дакладаў, а таксама яшчэ 11 выкладчыкаў ГДУ апублікаваны ў спецыяльным выданні. У работе канферэнцыі і семінара прымалі ўдзел

таксама нам. дэкана фізічнага факультэта С.А.Хахомаў і ст. н.с., адказны за НДРС у ГДУ А.В.Гаеў.

За шматгадовую актыўную і плённую працу па арганізацыі і кіраванню навукова-даследчай работай студэнтаў групы ўдзельнікаў канферэнцыі міністр адукацыі краіны В.І.Стражаў уручыў Дыпламы Мінадукацыі Рэспублікі Беларусь. Гэтай ганаровай ўзнагароды ўдасцюны і намеснік дэкана геалага-геаграфічнага факультэта ГДУ Ю.П.Іваноў.

НА ШЛЯХУ ДА АДЗІНАЙ АГУЛЬНААДУКАЦЫЙНАЙ ПРАСТОРЫ

На пленарным пасяджэнні вышэйназванай канферэнцыі і ў ходзе работы яе пяці секцый ішла зацікаўленая размова аб вопыце, праблемах, шляхах павышэння творчай актыўнасці і перспектывах арганізацыі навукова-даследчай работы студэнтаў у ВДУ рэспублікі. Яна паказала, што эфектыўнасць НДРС можна павысіць пры ўмове вырашэння пытанняў, звязаных з вызначэннем неабходных сродкаў для перааснашчэння матэрыяльна-тэхнічнай базы вышэйшых навучальных устаноў, выдання студэнцкіх навуковых работ, матэрыяльнага заахвочвання студэнтаў і іх навуковых кіраўнікоў за поспехі ў навуковай работе, на камандзіроўкі сту-

дэнтам. З гэтай мэтай, акрамя грашовых прэмій, можа прадугледжвацца, напрыклад, зніжэнне вучэбнай нагрукі выкладчыкам, якія актыўна займаюцца кіраўніцтвам НДРС, або ўключэнне гэтай работы ў вучэбны план, выдзяленне ім бясплатных пущэвак у са-наторыі, дамы адпачынку і г.д.

У рамках канферэнцыі і семінара працаваў дыскусійны клуб "На шляху да адзінай адукацыйнай прасторы. ЕСА -- мэты і перспектывы развіцця".

В.ПУГАЧОВА,
дацэнт, адказная за НДРС на кафедры
"Эканамічная інфарматыка і АСК".

НА ПРЫНЦЫПАХ САЛІДАРНАСЦІ І ЎЗАЕМАСУПРАЦОЎНІЦТВА

/са з'езда старшынь прафкомаў універсітэтаў/

У апошняй дэкадзе кастрычніка на базе МДУ імя М.В.Ламаносава праходзіў з'езд старшынь прафкомаў універсітэтаў, прысвечаны 10-гадоваму юбілею Міжнароднай Асацыяцыі Прафсаюзных Арганізацый Універсітэтаў (МАПАУ). У ім прынялі ўдзел прадстаўнікі 47 класічных універсітэтаў краін СНД.

У сярэдзіне 80-ых гадоў працэсы дэмакратызацыі, якія адбываліся ў краіне, закранулі і прафсаюзны рух. Узнікла неабходнасць у больш цесным супрацоўніцтве і ўзаемадзеянні паміж ВДУ. Класічныя ўніверсітэты ў сваіх рэгіёнах з'яўляліся і застаюцца цэнтрамі не толькі адукацыі і навукі, але і культурнага і духоўнага жыцця. Таму ў МДУ ўзнікла ідэя аб'яднаць прафсаюзныя арганізацыі класічных універсітэтаў. Яна была падтрымана ЦК прафсаюза работнікаў народнай адукацыі і навукі.

У верасні 1987 года ў МДУ была праведзена навукова-практычная канферэнцыя "Вопыт перабудовы работы вузаўскіх прафсаюзных арганізацый", якая прыняла рашэнне аб рэгулярным правядзенні пасяджэнняў старшынь прафкомаў універсітэтаў для абмену вопытам прафсаюзнай работы. І яны пачалі праводзіцца штогод. На адной з такіх чарговых сустрэч і была створана Міжнародная Асацыяцыя Прафсаюзных Арганізацый Універсітэтаў, старшыней Савета якой быў выбраны І.Б.Катлабоўскі -- старшыня аб'яднанага прафсаюза камітэта МДУ.

На юбілейным з'ездзе са справаздачай аб рабоце МАПАУ за 10 гадоў выступіў І.Б.Катлабоўскі, прэзідэнт Еўразійскай асацыяцыі універсітэтаў, з якой МАПАУ шырока развівае партнёрскія адносіны, прэзідэнт Саюза рэктараў Расіі, рэктар МДУ акадэмік В.А.Садаўнічы, старшыня Камітэта па адукацыі і навуцы Дзярждумы Расіі І.І.Мельнікаў, старшыня прафкомаў універсітэтаў краін СНД.

Як адзначалася на пасяджэнні студэнцкай секцыі, ўзаемаадносінны прафсаюзаў і моладзі за апошнія 5-7 гадоў істотна змяніліся: іншым сталі прафсаюзы і іх роля ў грамадстве, іншымі стала і маладое пакаленне. Таму вельмі актуальнае значэнне для ўсяго прафсаюзнага руху набыла праблема сацыяльнай абароны студэнцтва. У цяперашні час адбываецца цэнтралізацыя ўсяго ў руках дзяржавы, органаў выканаўчай улады і адміністрацый установаў, максімальна абмяжоўваецца роля грамадскіх арганізацый, у прыватнасці, прафсаюзаў. Калі раней яны ў асноўным займаліся размеркаваннем матэрыяльных даброт, то цяпер прафсаюзам неабходна дабівацца ад урада, міністэрства, адміністрацый нармальна ўмоў працы, дастойнай зарплат і своечасовай яе выплаты. Асноўнай формай дадзенай работы сталі калектыўныя пагадненні, якія заключаюцца ў Беларусі ў кожнай ВДУ. Менавіта яны дапамагаюць прафкому абараняць сацыяльна-

эканамічныя і прававыя інтарэсы моладзі. Аб гэтым гаварыла на з'ездзе ў сваім выступленні старшыня прафкома студэнтаў ГДУ Н.І.Колтышава.

Аб тым, якая работа вядзецца ў плане сацыяльнай абароны выкладчыкаў і супрацоўнікаў ГДУ паведаміў на з'ездзе старшыня прафкома нашага ўніверсітэта Г.І.Варатніцкі.

Удзельнікі юбілейнага з'езда выказалі сур'ёзную заклапочанасць становішчам, якое складаецца ў галіне вышэйшай адукацыі ў краінах СНД і ў жыццядзейнасці класічных універсітэтаў, як лідэраў вышэйшай адукацыі ў сваіх дзяржавах: змяншаюцца аб'ёмы бюджэтнага фінансавання, а як вынік гэтага -- адсутнічаюць сродкі не толькі для развіцця, але і для падтрымання існуючай матэрыяльна-тэхнічнай базы, навучальнага працэсу і навуковых даследаванняў. Нарастае кадравы крызіс, які звязаны з падзеннем прэстыжу прафесіі выкладчыка. Таму ў прынятым удзельнікамі з'езда Звароце да кіраўнікоў дзяржаў, урадаў і парламентаў краін-удзельніц СНД адзначалася, што ўніверсітэты павінны атрымаць статус аб'ектаў прыярытэтнага бюджэтнага фінансавання, якое забяспечвала б іх далейшае развіццё і дастойны ўзровень заробатнай платы, адпавядаючы інтэлектуальнаму патэнцыялу ўніверсітэцкіх калектываў і іх укладу ў духоўнае абагачэнне грамадства.

Т.НІКАЛАЕВА.

Імі ганарыцца
універсітэт

АДЧУЎ СВАЮ НЕАБХОДНАСЦЬ

... Восеньская шматколёрнасць фарбаў прыносіць у душу Святланы асаблівы настрой -- лірычны, заспакоены, наводзячы на філасофскія разважання. Яшчэ адзін лістапад кінуў пад ногі свой пахучы, яркі дыван, ісці па якім праз сквер да напоўненага звонкімі дзіцячымі галасамі будынка школы -- сапраўднае задавальненне. Водар настаянага на апалай лістоце паветра злёгку кружыць галаву, а думкі ў ёй аб адным: як сустрэнуць яе, студэнтку-практыкантку, школьнікі, якіх яна будзе вучыць мове і літаратуры.

Адказны гэты этап -- перададзены ёй педагогічнай практыка. Трэба даказаць насправе і, перш за ўсё, сабе, выкладчыкам універсітэта, якія вучылі цябе на працягу студэнцкіх гадоў, і настаўнікам школы, дзе ты даеш свае самастойныя ўрокі, што ўсё тое галоўнае, неабходнае для працы педагога, ты паспяхова засвоіла, а твой выбар адзіна правільны і канчатковы. І няхай пачуеш нярэдка зараз, што праца настаўніка вельмі цяжкая, як належыць не ацэньваецца, гэта Святлану Волкаву, п'яцікурсніцу філалагічнага факультэта не палохае і не бянтэжыць.

-- Я вельмі люблю дзяцей, і асабліва мне падабаецца правяраць вучнёўскія

сшыткі. Многія настаўнікі жартуюць нада мной, кажуць, што ў мяне гэта хутка пройдзе, з цягам часу нават надакучыць. Не ... Я ўпэўнена, што такое не здарыцца, бо яшчэ са сваіх школьных гадоў любіла выпраўляць памылкі ў пісьмовых заданнях малодшага брата, у сябровак, суседзяў па парце

Вучні IX класа Святлана Волкава, якая скончыла СШ N15 г. Гомеля з сярэбраным медалём, аднолькава любіла і гуманітарныя прадметы, і дакладныя навукі. Але так суджана было лёсам, што ў старэйшых класах пасля доўгіх ваганняў усё ж аддала перавагу мове і літаратуры. Сваю ролю адыгралі ў гэтым настаўнікі-гуманітары, якія пасылалі яе, лепшую вучаніцу, абараняць гонар школы на раённых і абласных алімпіядах па філалагічных

рэкамендацыі вопытных педагогаў гімназіі. -- Пасля педпрактыкі, -- прызнаецца Святлана, -- я яшчэ больш упэўнілася ў тым, што правільна выбрала прафесію. Пачуцця стра-ху перад працай у школе ў мяне няма, хаця, калі ска-заць па шчырасці, у нека-торых п'яцікурснікаў яно ёсць

дысцыплінах. Там быў поспех, які ў канчатковым выніку ўсё і вырашыў -- стаць педагогам.

І вось С.Волкава ўжо п'яцікурсніца спецыяльнасці "Руская мова і літаратура і беларуская мова і літаратура" філалагічнага факультэта. За ўсе студэнцкія гады ў залікоўцы была толькі адна чацвёрка. Таму заслужана дзяўчыне другі год запар прысуджаецца стыпендыя імя вядомага беларускага мовазнаўцы Я.Карскага.

Самакантроль, самадысцыпліна, вучоба не толькі "штурмам", перад чарговай экзаменацыйнай сесіяй, а штодзённа і, канешне, прыродны здольнасці -- такі просты сакрэт поспеху студэнткі-выдатніцы. Акрамя вучобы -- яшчэ і навуковая работа, выступленні з дакладамі, паведамленнямі на розных факультэцкіх канферэнцыях, чытаннях.

Хутка ляцяць студэнцкія гады... Практика, потым абарона дыплама, дзяржаўныя выпускныя экзамены, і скажа Святлана: "Бывай універсітэт! Добры дзень, школа!". І ісці туды яна будзе з ахвотай і радасцю, бо ўпэўнена, што менавіта там, у класе, сапраўднаму адчуе сваю неабходнасць.

Т.ДУБЯК.

На здымку: Святлана Волкава.

Фота У.Чысціка.

Інтэрнат -- дом студэнта

ЗА ПАРАДАК УСЕ Ў АДКАЗЕ

Многія студэнты, якія пражылі пэўны час у інтэрнаце, чамусьці забываюць аб існаванні Правілаў унутранага распарадку ўніверсітэта і Правілаў пражывання ў інтэрнаце.

Так, 13 кастрычніка г.г. у інтэрнаце N2 (вул.Кірава, 122а) студэнт V курса матэматычнага факультэта І.Трацякоў учыніў бойку з кітайскім студэнтам Лі Чжэнем, які вучыцца на эканомфаку. У выніку гэтага інцыдэнту І.Трацякоў быў дастаўлены ў бальніцу, а Лі Чжэнь -- у аддзяленне

міліцыі.

За парушэнне Правілаў унутранага распарадку абодвум студэнтам аб'яўлена вымова, а І.Трацякоў да таго ж аштрафаваны на 1 млн. рублёў.

3 інтэрната N1 (вул.Савецкая, 83а) за сістэматычнае парушэнне Правілаў унутранага распарадку выселены студэнт III курса факультэта фізічнай культуры У.Калеснік.

За з'яўленне ў нецвярозым стане

ў інтэрнаце студэнт фізічнага факультэта (гр. Ф-34) С.Прытычанка выселены з інтэрната, яму аб'яўлена строга вымова.

Хочацца яшчэ раз нагадаць аб тым, што ў кожнага студэнта павінна быць пачуццё адказнасці за ўсё, што адбываецца ў іх хаце і часовым доме, -- інтэрнаце.

В.ГАПЕЕЎ,
начальнік аддзела выхавальнай работы.

Да 485-годдзя абароны Ф.Скарына дысертацыі на атрыманне вучонай ступені доктара медыцыны

У ПАДУАНСКИМ УНІВЕРСИТЭЦЕ

У 1512 г. Ф.Скарына выехаў з Даніі ў Італію -- краіну старэйшых універсітэтаў Еўропы, якая перажывала росквіт мастацтва, навукі і культуры. Ён збіраўся абараніць тут вышэйшую вучоную ступень -- доктара медыцыны. Праслаўлены ў Еўропе Падуанскі універсітэт меў вялікую папулярнасць. Тут працавалі многія вядомыя вучоныя. На фрэсках сярод імён выпускнікоў універсітэта значыцца і "русін Францыск Скарына".

Працэдура прысуджэння доктарскай ступені ў еўрапейскіх універсітэтах не была лёгкай. Ф.Скарына прадставіў дэкану пасведчанне аб вывучэнні медыцыны, аб удзеле ва ўсіх прадугледжаных дыспутах і рэпетыцыях, праходжанні медыцынскай практыкі. Назначаныя апекуны (праматоры) вызначалі яго агульныя і спецыяльныя веды, дапамагалі парадамі пры падрыхтоўцы да доктарскіх іспытаў, прадставілі дактаранта калегіі вучоных як асобу, дастойную доктарскай ступені. Пры ўзвядзенні ў вучоную ступень кандыдат нёс вялікія расходы па аплаце ганарару апекунам, экзаменатарам, дактарам, магістрам, гасцям. Частка магістраў, якая не мела сродкаў, адказвалася ад атрымання ступені.

Ф.Скарына ў Падуі, як і ў Кракаве, маючы на руках "прывілею бяднасці", магчыма, быў вызвалены ад затрат на ганарары, падарункі, пачастункі.

Абарона доктарскай ступені ўключала дыскусіі і экзамены на калегіі вучоных пры актыўным удзеле дактаранта. Доктарскія іспыты Ф.Скарыны праходзілі ў пятніцу, суботу і аўторак (5-9 лістапада). Дыскусіі вяліся на лацінскай мове.

"9 лістапада 1512 г. у епіскапскім палацы Падуі на ўрачыстым сходзе Найдастойнейшых і славуных дактароў святой калегіі (прысутнічала 24 доктары мастацтваў і медыцыны) і гасцей, знакаміты доктар мастацтваў пан Ф.Скарына быў экзаменаваны ў асаблівым і строгім парадку па пытаннях, прапанаваных яму раніцай", -- значыцца ў пратаколе пасяджэння. Ён праявіў сябе слаўна і дастойна ў час гэтага строгага экзамена. Адказы даваў з вялікім веданнем матэрыялу і вельмі грунтоўна. Пераканаўча абвяргаў прапанаваныя яму доказы, сцвярджаючы свае ўяўленні. Адказы яго атрымалі аднадушнае адабрэнне ўсіх прысутнічаючых вучоных. Прызналі, што ён валодае пазнаннямі ў галіне медыцыны і дастойны прысуджэння вучонай ступені доктара медыцыны. Старшыня калегіі абвясціў Ф.Скарыну ва ўстаноўленым парадку доктарам медыцыны; яму ўручылі знакі медыцынскай вартасці: афарызмы і персцень Гіпакрата, доктарскія мантыю і бэрэт.

Вечарам 9 лістапада адбылося пасяджэнне епіскапскай курыі майстроў мастацтваў і медыцыны пры ўдзеле віцэ-рэктара універсітэта, якое пацвердзіла, што спецыяльны экзамен у галіне медыцыны знакамітага мужа пана Ф.Скарыны, сакратара караля Даніі адбыўся: "Усе былі аднадушныя і аднагалосныя: годнасць Ф.Скарыны ў галіне медыцыны прызнаць", -- чытаем у пратаколе калегіі вучоных. Адзначым, што яго спачатку называлі "якісьці вельмі вучоны, бедны малады чалавек", а ў канцы -- "знакаміты доктар мастацтваў", "знакаміты муж". Гэта гаворыць аб высокім прызнанні выдатных навуковых ведаў нашага зямляка са слаўнага горада Полацка.

С.ЖАГОРАЎ,
ст. выкладчык кафедры тэорыі і гісторыі дзяржавы і права.

ШВЕЦЫЯ, ЯКУЮ БАЧЫЎ НЕАДНОЙЧЫ

Гэтую цудоўную краіну я наведаў ужо чатыры разы. Тройчы быў кіраўніком груп, а сёлета перакладчыкам англійскай мовы. Справа ў тым, што ў Швецыі ёй валодаюць так, як у Беларусі рускай мовай. Розніца толькі ў тым, што шведы, як і народы ў іншых краінах свету, перш за ўсё добра авалодваюць сваёй роднай мовай.

Упершыню я прыехаў у гэтую скандынаўскую краіну ў 1994 годзе кіраўніком групы дзяцей і дарослых па запрашэнню грамадзянкі Швецыі Наталлі Андэрсен. Складаны, цяжкі і цікавы лёс выпаў на долю гэтай жанчыны. Нарадзілася яна ў Заходняй Беларусі, ёй давялося прайсці канцлагер, пажыць у Польшчы, ЗША, Ізраілі, Францыі. Яе мужам стаў швед. І ў цяперашні час яна жыве ў Швецыі.

Пасля чарнобыльскай катастрофы многія жыхары з розных краін свету пачалі аказваць дапамогу дзецям, якія жывуць у раёнах, што пацярпелі ад радыяцыйных наступстваў. І, зразумела, спазнаўшы аднойчы ў жыцці гора, а таксама за вялікай чалавечнасці і дабрыні, жанчына выключна чулага сэрца Наталлі Андэрсен успрыняла чужую бяду і пакуты, як свае. Яна пачала браць на аздараўленне дзяцей і дарослых з пацярпелых раёнаў Беларусі, Расіі і Украіны. Да таго ж не па аднаму ці па двое дзяцей, як гэта робіцца ў большасці выпадкаў у іншых краінах, а групамі -- штомесячна з мая па кастрычнік па 50 і больш чалавек.

У свой час разам з мужам Лейфам яна купіла ўчастак зямлі і памяшканне ў гімназіі ў кіламетры ад месца пражывання бацькоў Лейфа. На гэтым месцы рупліва

жанчына арганізавала лагер, так як тут ёсць спальныя памяшканні, будынак сталовай, стадыён, дзе дзеці маюць магчымасць не толькі жыць, харчавацца, але і забаўляцца рознымі гульнямі.

Найбольшую колькасць груп Наталлі Андэрсен прымае з Беларусі, так як наша краіна, асабліва Гомельшчына, панеслі ад катастрофы на ЧАЭС самыя вялікія страты. Як вядома, на Беларусь выпала 70% радыенуклідаў, з іх 2/3 -- на тэрыторыі нашай вобласці. Колькасць радыеактыўных элементаў, выкінутых у паветра ў выніку страшнай трагедыі, прыраўноўваецца да 350 атамных бомб, скінутых на Хірасіму. Гэтая лічба ўзята з кнігі беларускай журналісткі Святланы Алексіевіч "Чарнобыльская малітва". Названая кніга была выдадзена ў Расіі на рускай, а ў Швецыі -- на шведскай мовах. Яе аўтар у 1996 годзе атрымала прэмію імя Кнута Тухольскага, якая прысуджаецца шведскім Пен-клубам за мужнасць і маральную годнасць у літаратуры.

Аб усіх нашых бедах я раскажыў пры сустрэчах з жыхарамі Швецыі, у цэрквах, а таксама пры наведванні розных арганізацый, такіх як Чырвоны Крыж, на пасяджэннях фракцый партый шведскага парламента: цэнтрэскай, партыі "зялёных" і незалежных, якія выступаюць за закрыццё атамных станцый у Швецыі, якімі дабываецца ў гэтай краіне 33% электраэнергіі.

Дзецям вельмі падабаецца ў лагеры Наталлі Андэрсен. Яны паўсядзённа адчуваюць яе мацярынскія клопаты і называюць гэтую незвычайную жанчыну мамай Наташай. А яе мужа Лейфа лічаць другім бацькам. І, відавочна, сям'я Андэрсен -- самая вялікая на нашай планеце. Пра гэта

нават складзена песня.

Дзеці адчулі таксама цёплыя адносіны да іх з боку многіх іншых шведаў, якія сталі для іх хроснымі бацькамі. Шведскія сем'і аказваюць дзецям і іх бацькам адчувальную матэрыяльную дапамогу. У прыватнасці, за вялікую гуманітарную матэрыяльную і медыцынскую дапамогу, якая аказваецца Н.Андэрсен, указам прэзідэнта Расіі Б.Ельцына яна ўзнагароджана "Ордэнам Дружбы", а яе муж Лейф і яшчэ 19 шведаў -- ганаровымі знакамі "Расійскі саюз Чарнобыль".

Думаю, што аналагічны крок зробіць і ўрад Беларусі, таму што колькасць дзяцей з нашай рэспублікі, якія знаходзіліся ў лагеры Н.Андэрсен, у 2-3 разы перавышае колькасць іх аднагодкаў з Расіі.

Нельга не адзначыць дапамогу, якая была аказана дзецям Беларусі такімі грамадзянамі Швецыі як Эрык Гунар-Эрыксон -- старшыня сусветнай дабрачыннай арганізацыі "Зорка надзеі", а таксама шырока вядомыя прамыславікі, фінансісты, урачы -- Уве Грубштрэм, Густаф Хакер і яго жонка Мод, Буссе Фінхамер і яго жонка Маргарэт, былы работнік ААН Ян Уле і ўрач Лассэ Тыдзештэрам.

Асабліва сяброўскія адносіны ў мяне склаліся з Янам Уле. Працуючы ў ААН, ён наведаў 45 краін, неаднаразова суправаджаў грузавікі з гуманітарнай дапамогай у Беларусь, у тым ліку і ў Гомельскую вобласць. Неаднаразова ён выказваў незадавальненне, што нашы мытні працуюць не па еўрапейскіх стандартах. У выніку многія шведы, адрываючыся ад працы, вымушаны гадзінамі, а то і суткамі стаяць у чэргах, каб даставіць такую патрэбную дапамогу ў раёны, якія па-

цярпелі ад радыяцыі.

Шведы, як і многія іншыя жыхары замежжа, хочучы, каб дапамога адразу раздавалася людзям, а не залежалася на складах, або ішла не па прызначэнню. Усю гэту дапамогу з боку шведаў людзі атрымліваюць дзякуючы клопатам старшыні Гомельскага абкома прафсаюза работнікаў лясной гаспадаркі, прэзідэнта фонду "Дапамога" М.А.Шалюты, яго намесніка В.А.Крыўко-Касько і ўрача У.М.Мельніка.

А цяпер аб Швецыі і яе жыхарах. Яшчэ ў першы прыезд мы склалі песню, дзе ёсць словы: "Собірались мы в неизвестный край, а попали в настоящий рай". І гэта не перабольшванне. Калі параўнаць узровень жыцця ў Швецыі, якая знаходзіцца на поўначы Еўропы, з-за чаго шведаў не так даўно называлі "чукчамі" Еўропы, і Беларусі, што знаходзіцца ў цэнтры кантынента, то можна многаму здзівіцца. Па тэрыторыі Швецыя крыху большая за нашу краіну. Але ўступае ёй па колькасці жыхароў -- тут жыве 9,9 млн. чалавек.

Мы ведалі пра Швецыю яшчэ са школы: аб вікінгах у шлемах з рагамі (VIII - XI ст.ст.), хаця не вікінгі, а іх продкі мелі гэтыя атрыбуты за 2 тыс. гадоў да вікінгаў, аб расійскай дынастыі шведскага паходжання Рурыкавічаў, аб тым, што Швецыя ў першай і другой сусветнай войнах была нейтральнай і яшчэ аб нечым. Мяне не магло не зацікавіць пытанне, чаму "чукчы" Еўропы жывуць палюдску, а мы, знаходзячыся ў цэнтры Еўропы, жывем не па-еўрапейску. Але аб гэтым гаворка пойдзе ў наступным нумары газеты.

І.АКУЛАЎ,
дацэнт кафедры англійскай мовы.
(Працяг будзе).

ПАМЯЦЬ, ШТО РОБІЦЬ НАС ЛЮДЗЬМІ

2 лістапада на Беларусі адзначаюць свята памінання продкаў -- "Дзяды".

Дзяды, вядомыя нам і невядомыя... Яны жывуць у кожным з нас, складаюць часцінку нашай душы. Іх вера, любоў знаходзяць працяг свайго існавання ў нашых традыцыях, звычаях, святах. Яны любілі Бога, бацькоў. Любілі зямлю, што ўзгадвала іх, жывіла сокамі, паіла іх з сваёй красы. Любілі Бацькаўшчыну. Аддалі ёй сябе, свой талент, сваё жыццё. Дзяды адкрылі нам, чым мусім жыць. Праз Дзядоў мы, як галіны дрэва, належым цэламу роду, карані якога ў глыбіні стагоддзяў. На свята "Дзядоў" прачынаецца памяць. Тая памяць, што робіць нас людзьмі.

ДЗЯДЫ

У дзень глыбокай восені панурай, Калі прырода адыходзіць на спачын,
Ёсць у беларусаў звычай з дзён мінулых --
Ушанавальны продкаў успамін.
У народзе свята гэтае завуць "Дзядзі"
І душы продкаў клічуць да сябе
З нашчадкамі паседзець за сталамі,
Адвёдаць страў і памаўчаць ў журбё.
Нальюць ім чарку горкае гарэлкі,
Успомняць продкаў слаўнае жыццё,
Аб душах памаліўшыся іх светлых,

Да часу зноў праводзяць ў небыццё.

Мы сёння нашых продкаў памінаем

І, іх выконваючы запавет,
Сябе ў гэты дзень мы абяцаем
У жыцці людзей і свой пакінуць след,

Любіць і берагчы сваю краіну
І слова роднай мовы шанавать,
Каб нашыя нашчадкі ў дзень успамінаў

Маглі б і нас з павагай прыгадаць.

Наталлі ДЗЕНІСЮК,
студэнтка гр. БА-34
філалагічнага факультэта.

К 855-летию первого упоминания Гомеля в летописи
(Продолжение. Начало в №№13,14)

Олег МАКУШНИКОВ, доцент
кафедры всеобщей истории

9 СТАРЫЙ ГОМЕЛЬ

"Рождение" племенного града. Гомий

Конец первой половины I тысячелетия н.э. составил бурную эпоху смены племен, народов, языков, обычаев и обрядов в истории Европы. Карта римской империи оказалась пронзенной маршрутами походов воинственных германцев. С востока двинулись орды свирепых азиатских кочевников, в пламени лихолетья запылали города просвещенных греков и римлян.

Земли Посожья, где позднее возник Гомель, расположенные вдали от основных направлений походов многочисленных племен, не сумели, однако, избежать дыхания ветра перемен, принесенного эпохой Великого Переселения Народов.

Период VI-VII веков в истории лесостепных и лесных районов Восточной Европы нередко называют "антским" -- по наименованию одного из могущественных славянских объединений антов, владения которых простирались от Дуная до Днепра, от причерноморских степей до современной Беларуси.

Одно из племен, близкое антам по происхождению, материальной культуре и, надо думать, языку, владело землями в низовьях Сожа. Его ближайшие сородичи обитали по всей южной части Белорусского Поднепровья, в соседних областях Украины и России. В окрестностях Гомеля на берегах рек и ручьев рас-

II города, известного современникам под названием Гомий.

Радимичский центр. Река Песчана

Не один десяток лет ведется спор о том, когда на землях юго-восточной Беларуси появилась восточнославянская группировка, именовавшаяся радимичами. Полагают, что предки радимичей поселились на берегах Сожа еще во времена Римской империи, примерно две тысячи лет назад. Другие ученые относят (и достаточно обоснованно) формирование радимичей к кануну сложения государства Киевская Русь -- концу I тысячелетия н.э. Материалы археологических изысканий в Гомеле и его окрестностях позволяют утверждать: в VIII-X веках поселения в местности Гомий принадлежали именно радимичам.

Согласно легенде, записанной в "Повести временных лет", радимичи -- племя пришлое. Когда-то их предки будто бы обитали в польских землях. Причины, побудившие покинуть родину двух братьев -- Радима и Вятко, -- летописцу неизвестны. Во главе переселенцев двинулись они на восток, преодолевая тысячекилометровые просторы. В конце концов, Радим привел своих людей на берега Сожа. Осевший здесь род по имени вождя стал зваться радимичами. Вятко же дошел до берегов Оки, где положил начало племени вятичей. И жили радимичи в согласии с вятичами и другими соседями-славянами.

Быт, образ жизни радимичей настолько отличался от порядков, заведенных в столице Руси Киеве, что просвещенные киевские монахи спустя несколько веков после легендарного переселения радими-

III полагаются места поселений -- маленькие селища с остатками 2-5 дворохозяйств на каждом.

Развитие общественно-экономических отношений привело к появлению новой территориальной организации населения. Не позднее VII века возникают укрепленные общинно-племенные центры (письменные документы называют их "градами"), откуда исходила власть над округой. При благоприятных исторических условиях грады могли перерасти в настоящие раннесредневековые города. Один из таких городов вырос в третьей четверти I тысячелетия н.э. в исторической части Гомеля.

Ядром общинно-племенного центра было городище в устье Гомеюка на участке высокого плато, господствующего над местностью. Здесь, под защитой деревянных крепостных стен, находилась резиденция главы племени, который вместе с "мужами лучшими" решал вопросы войны и мира, выслушивал мнение народного собрания, устанавливал дани и вершил суд. Обширное поселение, значительно превосходившее по площади рядовые поселки, раскинулось вдоль Сожа на площади в несколько га. Здесь стояли десятки наземных деревянных домов, хозяйственных построек и ремесленных мастерских. Поселение специализировалось на черной металлургии и кузнечном деле, снабжая князя и его дружину оружием и воинским снаряжением, а население обширной округи -- орудиями труда и предметами быта. Со всех сторон к граду подступали вековые леса, отделенные от обжитого места хлебными полями и узкой полосой свежей вырубки.

Так начиналась история древнейшего в Посожье

IV чей продолжали считать последних дикарями. Киевлянам был не по душе свободный нрав этого лесного народа, хранившего обычаи прадедов и не желавшего принятия иной веры. Христианам были чужды языческие обряды радимичей, их праздники -- "игрища", "бесовские" песни и пляски.

Во второй половине IX столетия радимичи находились в политической зависимости от сильного юго-восточного соседа и соперника восточных славян -- Хазарского каганата. Хазарам на какое-то время удалось наложить дань на ряд славянских племен, в числе которых были и радимичи. Освобождение от иноземных поборов принес им в 885 году русско-варяжский князь Олег Вещий, считающийся основателем Киевской Руси. Олег, однако, не был бескорыстен и наложил на радимичей свою собственную, киевскую дань. Из летописей известно, что радимичские (а значит и гомельские) воины на правах союзников принимали участие в далеких военных походах киевских дружин на Византию и ее столицу -- Константинополь.

Отношения радимичей с Киевом оказались нестабильными: после смерти великого князя они вышли из-под контроля Руси.

Широкое расселение славян в окрестностях Гомия относится к IX и, главным образом, X столетию. Крестьяне-земледельцы, животноводы и охотники основывают селища в окрестностях современных Носовичей на р. Уть, близ Хизов на Беседи, у Шерстина на Соже, на берегу Любенского озера под самим Гомием и в других местах.

(ПРОДОЛЖЕНИЕ В СЛЕДУЮЩЕМ НОМЕРЕ)

НАШ АФИЦЫЙНЫ АДЗЭЛ

АБ МАТЭРЫЯЛЬНЫМ СТЫМУЛЯВАННІ ПРАЦЫ РАБОТНІКАЎ ГДУ

Згодна Указа Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь "Аб мерах па сацыяльнай падтрымцы работнікаў устаноў адукацыі, якія ўтрымліваюцца за кошт сродкаў бюджэту", пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь "Аб далейшым удасканальванні механізма аплаты працы ў галінах эканомікі" і на падставе "Рэкамендацый па матэрыяльнаму стымуляванню работнікаў дзяржаўных вышэйшых навучальных устаноў", распрацаваных Міністэрствам адукацыі Рэспублікі Беларусь па ўзгадненню з Беларускай рэспубліканскай камітэтам прафсаюза работнікаў адукацыі ў ГДУ распрацавана палажэнне аб матэрыяльным стымуляванні працы яго работнікаў. Яно з'яўляецца дадаткам да Калектыўнага дагавора.

Палажэнне прадугледжвае адзіны парадак устанаўлення надбавак да пасадавых акладаў кіраўнікам, спецыялістам, служачым за высокія творчыя, вытворчыя дасягненні ў рабоце або за выкананне асабліва важных (тэрміновых) работ.

Крыніцамі сродкаў, якія выдзяляюцца на матэрыяльнае стымуляванне работнікаў, з'яўляюцца:

- дзяржаўны бюджэт;
- эканомія фонду аплаты працы па бюджэту;
- пазабюджэтная дзейнасць.

Палажэнне аб матэрыяльным стымуляванні распаўсюджваецца на штатных кіраўнікоў, спецыялістаў, служачых і рабочых (акрамя работнікаў навукова-даследчых устаноў) і сумяшчальнікаў, якія ўтрымліваюцца за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту, а таксама на работнікаў (штатных і сумяшчальнікаў), якія ўтрымліваюцца за кошт сродкаў пазабюджэтной дзейнасці з адпаведным фінансавым забеспячэннем.

Парадак і ўмовы ўстанаўлення надбавак да акладаў

Работнікам універсітэта могуць устанаўлівацца наступныя віды надбавак да пасадавых акладаў:

1. Кіраўнікам, спецыялістам і служачым:

- за творчыя дасягненні ў рабоце;
- за вытворчыя дасягненні ў рабоце;
- за выкананне асабліва важных (тэрміновых) работ;
- за складанасць і напружанасць працы.

2. Рабочым:

- за прафесійнае майстэрства.

3. Надбаўкі за творчыя дасягненні ў рабоце ўстанаўліваюцца: прарэктарам універсітэта; начальнікам аддзелаў, кіраўнікам самастойных служб і іх намеснікам; прафесарска-выкладчыцкаму персаналу; педагогічнаму персаналу, аднесенаму да асноўнай катэгорыі спецыялістаў адукацыі; інжынерна-тэхнічным работнікам, у тым ліку лабарантам, якія непасрэдна ўдзельнічаюць у вучэбным працэсе або навукова-даследчай рабоце кафедраў.

Надбаўкі за вытворчыя дасягненні ў рабоце ўстанаўліваюцца работнікам, якія выконваюць функцыянальныя абавязкі па кіраванні і абслугоўванню вучэбнага працэсу, занятых гаспадарча-арганізацыйнай і фінансавай дзейнасцю:

-- адміністрацыйна-кіруючаму персаналу; іншым спецыялістам і служачым.

Выплата надбавак ажыццяўляецца за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту і за кошт сродкаў фонду ап-

латы працы пазабюджэтной дзейнасці.

Парадак і ўмовы прэміравання

Размеры сродкаў на прэміраванне размяркоўваюцца па структурных падраздзяленнях у залежнасці ад ацэнкі выканання работ і прапарцыянальна колькасці працуючых.

Размер прэміі кожнага работніка, які прадстаўляецца да прэміравання, вызначаецца ў межах выдзеленай сумы прэміяльных сродкаў дыферэнцыравана з улікам асабістага ўкладу ў агульныя вынікі работы. Асабісты ўклад работнікаў вызначаецца кіраўнікамі структурных падраздзяленняў (служб), кіраўнікоў структурных падраздзяленняў (служб) -- прарэктарамі універсітэта, прарэктарамі -- рэктарам універсітэта, па ўзгадненню з прафсаюзнай арганізацыяй.

Для прэміравання работнікаў універсітэта за выкананне абавязкаў, не прадугледжаных асноўнымі пасадавымі абавязкамі, але якія забяспечваюць паспяховае функцыянаванне універсітэта ў цэлым, ствараецца фонд рэктара ў памеры 3% месячнага прэміяльнага фонду, уключаючы эканомію фонду зарплат па бюджэту.

Работнікі могуць быць пазбаўлены прэміі поўнасцю за парушэнні правілаў унутранага распарадку універсітэта:

- прагул без уважлівай прычыны;
- з'яўленне на рабоце ў нецвярозым стане;
- атрыманне вымовы, строгай вымовы;
- невыкананне функцыянальных абавязкаў, пацверджанае вынікамі праверак, кантролю;
- парушэнне правілаў тэхнікі бяспекі і аховы працы (наяўнасць акта праверкі);
- незабеспячэнне захаванасці дзяржаўнай маёмасці, парушэнне парадку ўліку і захавання матэрыяльных і грашовых каштоўнасцей.

Прэмія не налічваецца за перыяды: часовай непрацаздольнасці; водпуску без захавання заробатнай платы; чарговых водпуску; водпуску па догляду за дзіцём да дасягнення ім узросту, вызначанага заканадаўствам; павышэння кваліфікацыі з адрывам ад вытворчасці; іншыя перыяды, калі за работнікам захоўваецца сярэдняя заробатная плата.

Работнікам, якія адпрацавалі менш трох месяцаў, прэмія не выплачваецца.

Работнікам, якія зволены па ініцыятыве адміністрацыі, прэмія не выплачваецца, а якія зволены па іншых падставах, прэмія выплачваецца за адпрацаваны час.

Работнікам, прадстаўленым да прэміравання рознымі структурнымі падраздзяленнямі па розных падставах, прэмія выплачваецца ў сумарным памеры.

Работнікам, аформленым на штатную пасаду або па сумяшчальніцтву на 0,25 або 0,5 стаўкі, прэмія выплачваецца не ў поўным аб'ёме.

Персанальную адказнасць за дакладнасць інфармацыі, выкладзенай у прадстаўленні на прэміраванне, нясе кіраўнік структурнага падраздзялення або асоба, якая выконвае яго абавязкі.

Палажэнне абмеркавана і прынята
Саветам ГДУ 9 кастрычніка 1997 г.

•Спорт

•Спорт

•Спорт

•Спорт

•Спорт

•Спорт

ЗАСТАЛІСЯ СІЛЫ І МАЙСТЭРСТВА

Гэта традыцыя зарадзілася 30 гадоў таму ў былым педінстытуце імя В.Чкалава. Яе ініцыятарам стаў накіраваны сюды на працу выпускнік Беларускага дзяржаўнага інстытута фізічнай культуры Георгій Варатніцкі. Малады спецыяліст захапляўся многімі відамі спорту, але перавагу аддаваў футбалу, быў варатаром, выступаў за каманды абласнога і рэспубліканскага рангаў.

Сёння проста немагчыма пералічыць усіх тых, хто ў футбольнай секцыі інстытута, а затым універсітэта прайшоў добрую фізічную загартоўку. Зазначым толькі, што з яе выйшла ня мала добра вядомых спецыялістаў, кіраўнікоў устаноў адукацыі і вытворчасці.

У бягучым навучальным семестры адбылася запамінальная падзея. У азнаменаванне 30-годдзя з дня стварэння футбольнай секцыі было вырашана правесці матч па міні-футболу паміж камандамі фізмата-67 і матфака-97. На пляцоўку спартыўнай залы вучэбнага корпуса №1 абараняць гонар ветэранаў

Віншаванні -- прафесару М.В.Селькіну

дыдат тэхнічных навук В.Кончыц з Інстытута механікі металапалімерных сістэм НАН Беларусі, вядучы інжынер СКБ "Прамень" В.Баранаў, камерсант В.Сіманок. Іх сапернікамі былі кандыдат тэхнічных навук С.Жогаль (варатар), дэкан матэматычнага факультэта дацэнт У.Арлоў, дацэнт кафедры вышэйшай матэматыкі У.Семянчук, кандыдат фізіка-матэматычных навук С.Новікаў, аспірант С.Шарэнда.

З першых мінут завязалася ўпартая барацьба за перамогу. Гульня праходзіла з пераменным поспехам. На яе зыходзе ветэраны вялі -- 5:4. Але ім не пашанцавала з заменай. На пляцоўку выйшаў

запасны -- заслужаны трэнер Беларусі, майстар спорту па фехтаванню Венедзікт Лісоўскі. Прыкладна за мінуту да заканчэння матча ён "зрэзаў" мяч ва ўласныя вароты і лік ураўняўся -- 5:5.

Што ж, думаецца, гэта быў самы справядлівы вынік юбілейнай сустрэчы.

А закончылася яна цёплымі віншаваннямі першага прарэктара універсітэта прафесара М.В.Селькіна з нагоды прысваення яму ганаровага звання "Заслужаны работнік адукацыі Рэспублікі Беларусь". У падарунак Міхаілу Васільевічу быў уручаны футбольны мяч.

Б.ВАЛОДЗІН.
Фота У.Чысціка.

Востры момант

ных спаборніцтвах і выйшлі старшыня прафконтурнірах, неаднаразова дабіваліся поспеху. ма Г.Варатніцкі (варатар), прафесар М.Селькін, кан-

НА АКТУАЛЬНУЮ ТЭМУ

Вядома, праблема здароўя цяпер стаіць вельмі востра перад кожным чалавекам. У кастрычніку ў нашым горадзе праходзіла акцыя "Здаровая жанчына", якую праводзіў Беларуска-галадскі інфармацыйны цэнтр здароўя. На філалагічны факультэт была запрошана акушэр-гінеколаг паліклінікі №6 І.Г.Цітко. Яна вельмі

цікава і даступна расказала аб праблемах здароўя жанчыны ў наш час. Ёй было зададзена шмат пытанняў, якія хвалявалі студэнтак. Напрыканцы сустрэчы Ірына Генадзьеўна пагутарыла з некаторымі ў індыўідуальным парадку.

Людміла ДРАЗДОВА,
студэнтка 1 курса
філалагічнага факультэта.

ГОМЕЛЬСКИ ДЗЯРЖАЎНЫ УНІВЕРСИТЭТ імя Ф.Скарыны

аб'яўляе конкурс на замяшчэнне вакантных пасадаў па кафедрах:

- беларуская мова -- заг. кафедры;
- тэарэтычнай фізікі -- прафесара;
- агульнай фізікі -- ст.выкладчыка (4), заг. кафедры, прафесара;
- радыёфізікі -- ст.выкладчыка;
- правазнаўства -- ст.выкладчыка (2);
- тэорыі і гісторыі дзяржавы і права -- ст.выкладчыка.

Тэрмін падачы заяў -- не пазней 1 месяца з дня апублікавання паведамлення.

Заявы накіроўваць на адрас: 246699, г. Гомель, вул. Савецкая, 104.

РЭКТАРАТ.

ЗАСНАВАЛЬНІК -- Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Ф.Скарыны.

Наш адрас: 246699, г. Гомель, вул. Савецкая, 104, пакой 1-18, тэл. 57-43-21.
Рэгістрацыйны № 263

Спонсар газеты -- прафком студэнтаў.

Газета набрана і звёрстана на настольна-выдавецкім комплексе ІВЦ ГДУ, аддрукавана на фабрыцы "Палесдрук", г. Гомель, вул. Савецкая, 1.

Рэдактар
Ул.П. БАЛОГА

Аб'ём 1 друк. арк.
Тыраж 1.000 экз.
Заказ 412

Падпісана да друку 31.10.97.

Аўтары надрукаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць прыведзеных фактаў, цытат, эканамічных даных, асабістых імён, геаграфічных назваў і іншай інфармацыі, а таксама за тое, каб у матэрыялах не ўтрымлівалася даных, якія не падлягаюць адкрытым публікацыям. Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы ў парадку абмеркавання, не раздзяляючы пункту гледжання аўтара.